

Socialistisk Folkeparti finder det overordentlig bekymrende, at Danmark med regeringens beslutning og med Dansk Folkepartis støtte stiller sig isoleret i forhold til især det meste af Europa og de europæiske partnere i EU. Den danske position står ligeledes helt isoleret i Norden. Beslutningen om et dansk bidrag til en krig i Irak uden FN-mandat sker endvidere i et modsætningsforhold til en stor majoritet i befolkningen. Den folkelige forankring i forbindelse med udsendelse af danske styrker til internationale opgaver bør efter Socialistisk Folkepartis vurdering prioriteres højt.

Det er således Socialistisk Folkepartis opfattelse, at USA har et ubestrideligt medansvar for eksistensen af Saddam Husseins totalitære regime, at USA tidligere – og i modsætning til resten af Sikkerhedsrådets medlemmer i øvrigt – har forsømt at udvise rettidig omhu i forhold til en væbnet intervention i Irak, at koalitionen bag Golfkrigen og befrielsen af Kuwait reelt havde muligheden for at fjerne Saddam Hussein fra magten, hvis interessen havde været at etablere demokrati og menneskerettigheder i Irak, at USA's efterretningsvæsen i årevis har forsømt at præsentere såvel Sikkerhedsrådet som skiftende våbeninspektioner med den dokumentation, som man hævdede at have at USA systematisk siden 11. september 2001 har stillet FN – og dermed verdenssamfundets legitime interesse i et gensidigt forpligtende internationalt samarbejde om international retsorden – i et dilemma, som FN kun har kunnet gå svækket ud af, at verdenssamfundet, herunder Danmark, har forsømt at hjælpe den irakiske civilbefolkning adækvat, med en humanitær katastrofe til følge, at den nu pågående krig vil betyde yderligere lidelser for den irakiske befolkning og evt. også for de nærmeste naboer, at kampen mod terror afspores med denne krig og kun yderligere vil skabe anti-vestlige følelser blandt en propageret og uoplyst muslimsk befolkning, at krigen i Irak vil forringe muligheden for fred i Mellemøsten, at den internationale terrortrussel vil øges, at internationalt forpligtende samarbejde og FN's legitimitet og autoritet har lidt alvorlig skade ved forløbet og iværksættelsen af den ulovlige krig, at Danmark har sat sit renommé som et besindigt og loyalt FN-engageret land over styr, at regeringens udspil til håndtering af den humanitære katastrofe er helt utilstrækkelig, at det er hykleri at tale om befrielse af den irakiske befolkning med

bomber efter systematisk at have udsultet befolkningen i årevis gennem sanktioner, der ikke ramte Saddam Hussein, men kun civilbefolkningen, og at resultatet af tidligere våbeninspektørers afrapporteringer ifølge de tidligere resolutioner burde have affødt lempelser i sanktionerne til gavn for civilbefolkningen, således som Hans von Sponeck, Rolf Ekéus og Scott Ritter gentagne gange har påpeget det.

Afslutningsvis ønsker Socialistisk Folkeparti med ovenstående i erindring at påpege, at begrundelserne for krigen i Irak stadig fremstår meget upålidelige. Der kan derfor kun gisnes om de egentlige motiver, men det er for Socialistisk Folkeparti klart, at Irak og den irakiske befolkning kommer til at lægge ryg til implementeringen af en ny USA-forankret sikkerhedspolitik doktrin.

At Irak er en »slyngelstat«, er hævet over enhver tvivl. Det bringer Irak på linje med nationer som Kina, Libyen, Pakistan, Nordkorea etc. Besiddelsen af masseødelæggelsesvåben, demonstreret vilje til at bruge dem, trusler mod nabolande eller andre, undertrykkelse af egne borgere eller særlige religiøse eller politiske mindretal er alt sammen kriterier, som uendelig og forfærdende mange nationer deler.

Hvis forestillingen i den nye amerikanske sikkerhedspolitiske doktrin er, at man med forebyggende angreb – preemptive strikes – skal eliminere enhver nation, der opfylder ovennævnte kriterier, eller som potentielt kunne tænkes at komme til at udgøre en trussel, står verden foran en uendelig række af krige og en altoverskygende terrortrussel. Ihukommende, at en række af de nationer, der med større eller mindre ret kunne beskyldes for at være slyngelstater, er i besiddelse af atomvåben, er truslen om en altødelæggende krig rykket nærmere med realiseringen af den amerikanske doktrin.

Det fremhæves ofte, at Danmark skal være taknemmelig over det store amerikanske militærberedskab. Og det er rigtigt, at USA bruger enorme ressourcer på et forsvar, som også historisk er kommet Danmark til gavn. Men i det regnskab er det vigtigt at bemærke, at især EU har været en drivende kraft i den humanitære bistand, i FN-samarbejdet, i miljøforbedringsarbejdet og andre økonomisk omkostningstunge foranstaltninger. Disse foranstaltninger er stadig farbar vej som centrale elementer for en langsig-